

Folio nr.

Hof van beroep
te Gent

9° kamer

terechtzitting
van
19-09-2008

Hypothecaire
inschrijving

tussenarrest

BR

art. 198bis, 2de lid
van het decreet
van 18 mei 1999

INGETENDE RECHTER
ingevolge art. 792
geruchtelijk Wetboek
Vrij van Oorlog
art. 260 2° 1° LWB.

2006/AR/2605

in de zaak van:

GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR,
bij het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap van de afdeling
Ruimtelijke Ordening voor de provincie West-Vlaanderen,
met kantoren te Brugge, Werkhulsstraat 9,
woningkeuze doende bij zijn raadsman hierna vermeld,

appellant,

hebbende als raadsman **mr.**

advocaat te

tegen:

met maatschappelijke zetel te

geïntimeerde,

hebbende als raadsman mr.

advocaat te

veit het Hof het volgend arrest:

1. Het hof nam kennis van het bestreden vonnis d.d. 2 mei 2006, op tegenspraak gewezen door de 2de kamer van de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk in de zaak, aldaar gekend onder A.R. 02/822/A.

Het hof heeft de partijen, bij monde van hun raadsleden gehoord in openbare terechtzitting en in het Nederlands.

Zowel de door hen neergelegde conclusies als de overgelegde stukken werden ingezien.

2. De te beslechten betwisting betreft de (niet) uitvoering en instandhouding door de van navolgende werken op haar eigendom gelegen te kadastraal gekend,

- het toe bouwen van het volume tussen de werkplaats en de loods;
- het aanleggen van een verharding;
- het niet-aanleggen van een groenscherm.

Voormelde eigendom is gelegen in agrarisch gebied, zoals vastgesteld door het gewestplan bij K.B. van 17 december 1979 (gewijzigd bij besluit van de Vlaamse regering van 15 december 1998). De grond was (cf. infra) niet gelegen binnen de grenzen van een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg (hierna genoemd B.P.A.) noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde en niet vervallen verkaveling.

Op 22 november 1977 werd voor de eigendom een bouwvergunning afgeleverd voor het bouwen van een stapel- en werkplaats (uitbreiding) en op 6 april 1987 voor het bijbouwen van een loods.

Alhoewel deze vergunningen niet voorliggen staat buiten betwisting dat als (bijzondere) voorwaarde bij de vergunning d.d. 6 april 1987 de aanleg van een groenscherm werd opgenomen.

Op 17 oktober 1995 werd door een bevoegd ambtenaar van de afdeling ROHM West-Vlaanderen een proces-verbaal van vaststelling opgesteld waarin werd vastgesteld dat op de bedoelde eigendom van de

- volgende werken waren uitgevoerd zonder bouwvergunning:
  - het toe bouwen van het volume tussen de werkplaats en de loods;
  - het aanleggen van een verharding (op het perceel nr. ....);
- in strijd met de op 6 april 1987 verleende bouwvergunning er geen groenscherm was aangelegd.

Middels aangetekend schrijven d.d. 17 november 1995 van de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar (met kopie aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ..... en aan de procureur des Konings te Kortrijk) werd de ..... aangemaand om binnen de 2 maanden een bouwdoosier m.b.t. de wederrechtelijk uitgevoerde werken bij het college van burgemeester en schepenen in te dienen, teneinde het bestuur en het college toe te laten standpunt in te nemen inzake een herstelvordering of een eventuele minnelijke schikking die bij het parket zou worden ingeleid.

Op 9 februari 1996 werd door de ..... een regularisatieaanvraag ingediend bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente ..... voor een overdekte inrit (het toe bouwen van het volume tussen de werkplaats en de loods).

Ingevolge een verhoor d.d. 8 maart 1996 door de politiediensten van de gemeente ..... (in opdracht van de procureur des Konings) verklaarde ..... (zijnde de gedelegeerd bestuurder van de .....):

"Het is inderdaad zo dat op het perceel gelegen in de met kadastrale kenmerken in andere de volgende werken en handelingen wederrechtelijk uitgevoerd werden: het toebouwen volume loods en werkplaats, het niet aanleggen van een groenscherm en het aanleggen van een verharding op het perceel. Deze handelingen zijn gebeurd in de overtuiging dat ze goedgekeurd waren. Deze handelingen zijn gebeurd in opdracht van de firma. Hiervoor werd reeds een regularisatie aangevraagd. ik zal u hiervan een bewijs voorleggen."

Na een openbaar onderzoek, gevoerd door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente werd op 11 april 1996 een ongunstig advies verleend door de (toenmalig) gemachtigde ambtenaar, luidende als volgt:

"Gelet op de aanvraag ingediend door gelegen te betreffende het regulariseren van een overdekte inrit en aanleggen van verharding;

Overwegende dat een gewestplan, vastgesteld bij besluit van 17.12.1979 bestaat;

Overwegende dat toepassing dient gemaakt te worden van de daarbijhorende voorschriften, meer bepaald artikel 11.4.1.;

Overwegende dat het perceel niet gelegen is in een bij besluit goedgekeurd bijzonder plan van aanleg;

Overwegende dat het perceel niet gelegen is binnen het gebied van een behoorlijk vergunde verkaveling;

Overwegende dat het regularisatie betreft van een overdekte inrit en het aanleggen van verharding, ten behoeve van een in het door het gewestplan in het agrarisch gebied gesitueerd zonevreemd bedrijf, dat naar aanleiding van het openbaar onderzoek verschillende bezwaren werden ingediend die door het College van Burgemeester en Schepenen onvankelijk en gegrond werden verklaard; dat deze bezwaren inderdaad betrekking hebben op het ruimtelijk-stedebouwkundig aspect en dat derhalve de reeds gerealiseerde constructie noch ruimtelijk noch planologisch kan worden aanvaard;

Overwegende dat het een wederrechtelijk uitgevoerde toestand betreft, zal een passende herstelmaatregel overeenkomstig art 65 van de stedenbouwwet worden gevorderd.

Overwegende dat het ontwerp niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en/of niet verenigbaar is met zijn onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg;

Besluit: ONGUNSTIG

Hierop volgde dan een welgering van de bouwvergunning bij beslissing van het college van burgemeester en schepenen van de gemeente d.d. 22 april 1996.

Door de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar werd in toepassing van het artikel 65§1a van de (toen geldende) wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (hierna afgekort stedenbouwwet) op 18 juli 1996 een herstellvordering bij de procureur des Konings te Kortrijk ingeleid waarbij het herstel van de plaats in de vorige toestand werd gevorderd en bijkomend aan de rechtbank werd voorgesteld om hem een dwangsom ten bedrage van 2.000,- frank, thans 49,58 euro, toe te kennen voor het geval de aan zijn veroordeling in hoofdde niet zou voldoen.

Kopie van deze herstellvordering werd overgemaakt aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente

Kort voordien, m.n. op 8 juli 1996, had de evenwel een tweede regularisatieaanvraag ingediend bij voormeld college van burgemeester en schepenen, hetgeen (na een nieuw openbaar onderzoek) echter op 2 oktober 1996 opnieuw gevolgd werd door een ongunstig advies door de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar op grond van volgende overwegingen:

"Overwegende dat het een regularisatieaanvraag betreft voor het uitbreiden van een gevestigd zonevreed bedrijf; dat deze uitbreiding bestaat uit het enerzijds overdekken van een open ruimte tussen twee bestaande bedrijfsgebouwen dermate dat deze ruimte dient te worden gezien als een volumevermeerdering en anderzijds de verharding ten behoeve van het stapelen van paletten; dat deze volumevermeerdering van het bedrijfsgebouw strijdig is met de bepalingen van art. 79 van de stedenbouwwet en meer bepaald het decreet van 13/07/1994; dat het voorzien van een open stapelplaats met een monoliete verharding in de ten overstaan van de an achterliggende open - ruimte zowel planologisch, als ruimtelijk - stedenbouwkundig niet te verantwoorden is; dat ingevolge het zonevreed karakter ook deze opstapelplaats strijdig is met de bepalingen van artikel 79 van de stedenbouwwet;

Overwegende dat de naar aanleiding van het openbaar onderzoek ingediende bezwaren door het gemeentebestuur onvankelijk en gegrond werden verklaard; dat hieruit ook de feitelijke onverenigbaarheid blijkt met het agrarisch gebied;

Overwegende dat het ontwerp niet in overeenstemming is met de wettelijke bepalingen en/of niet verenigbaar is met zijn onmiddellijke omgeving en met de goede plaatselijke aanleg;"

Aldan volgde opnieuw een weigering van de bouwvergunning door het college van burgemeester en schepenen van de gemeente bij beslissing d.d. 21 oktober 1996.

Op verzoek van voormeld college van burgemeester en schepenen werd het dossier door de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar aan een nieuw onderzoek onderworpen.

In een schrijven d.d. 17 januari 1997 van de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar aan de procureur des Konings te Kortrijk werd gesteld dat desgevallend zou kunnen worden geopteerd voor een meerwaardevordering en werd verzocht om, gelet op het overleg, de herstellvordering die was ingeleid bij het schrijven d.d. 18 juli 1996 voorlopig op te schorten.

Bij brief d.d. 14 februari 1997 verzocht de (toenmalige) gemachtigde ambtenaar aan het college van burgemeester en schepenen van de gemeente het akkoord om in toepassing van artikel 65§1 van de stedenbouwwet om een 2-ledige herstelmaatregel te vorderen m.n.:

- het uitbreken van de bestaande verharding op het perceel nr. zoals in het groen aangeduid op een bijgevoegd plan (zijnde een strook van 5m breedte rondom het perceel) met beplanting van deze strook tijdens het eerstvolgend plantseizoen met een streekeigen hoog- en laagstammig groenscherm;
- het vorderen van een meerwaardesom van 1.441.080,- frank, thans 35.723,44 euro voor de aanduiding in het geel op het voormeld bijgevoegd plan.

In een bijgaande berekeningnota werd de meerwaarde als volgt bepaald:

- realiseren overdekte inrit:
- oppervlakte: 125,38m²
- meerwaarde: oppervlakte x 3.000,- fr/m²=
125,38m² x 3.000,- fr/m²= 376.080,- frank,
thans 9.322,78 euro
- aanleggen verharding:
- oppervlakte: 1.775m²
- meerwaarde: oppervlakte x 600,- fr/m²=
1.775m² x 600,- fr/m²= 1.065.000,- frank,
thans 28.400,66 euro
- totaal meerwaarde: 1.441.080,- frank, thans 35.723,44 euro

Middels schrijven d.d. 23 juli 1997 gaf het college van burgemeester en schepenen van de gemeente te kennen akkoord te gaan met de 2-ledige herstelmaatregel en zelf geen eigen meerwaardebedrag voor te stellen.

Tevens uitte zij haar bezorgdheid over het feit dat de door het bepalen van een meerwaardesom geen milieuvergunning zou kunnen bekomen (wegens de koppeling van de milieuvergunning aan de bouwvergunningen) hetgeen tot gevolg zou kunnen hebben dat de haar activiteiten zou dienen stop te zetten of zich zou moeten heriokalisieren.

Tevens werd gevraagd of het bedrijf in een later stadium eventueel in aanmerking zou kunnen komen om te worden opgenomen in een toekomstig sectoraal B.P.A..

Na een herinneringsschrijven d.d. 8 november 1998 van voormeld college van burgemeester en schepenen gaf de (toenmalig) gemachtigde ambtenaar te kennen bij brief d.d. 31 mei 1999 dat indien geopteerd wordt voor aanpassingswerken en een meerwaarde, de wederrechtelijk aangebrachte verharding enkel gedoogd wordt maar geenszins voor vergunning in aanmerking komt zodat er voor het kwestieus perceel nr. ook geen basis bestaat om een milieuvergunning af te leveren.

Op 13 februari 2001 berichtte het parket van de procureurs des Konings te Kortrijk dat het dossier zonder gevolg werd geklasseerd.

Op 18 april 2002 werd door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur overgegaan tot dagvaarding van de voor de rechtbank van eerste aanleg te Kortrijk.

Hangende deze procedure werd bij M.B. d.d. 20 februari 2003 het B.P.A. "sectoraal B.P.A. zonevreemde bedrijven" genaamd, van de gemeente goedgekeurd.

In dit besluit wordt inzonderheid wat de betreft gesteld:

*Overwegende dat het bestemmingsplan en bijhorende stedenbouwkundige voorschriften voor het deelplan 1/9 voorziet in een bestemmingswijziging ter bestendiging en beperkte uitbreiding van het aldaar

gewestigd bedrijf; dat de opname van het bedrijf in een bijzonder plan van aanleg niet in vraag wordt gesteld; dat ten opzichte van de bestaande vergunde toestand echter een ruime uitbreiding wordt voorzien; dat deze uitbreiding niet op een compacte wijze gebeurt, waardoor de open ruimte verder versnipperd wordt; dat dit niet strookt met de principes van zuinig en kwalitatief ruimtegebruik; dat de afdeling Land in haar advies de uitbreiding op het achterliggend perceel negatief adviseert omdat dit de externe landbouwstructuren verstoort; dat om al deze redenen het achterste deel van dit deelplan wordt onthouden van goedkeuring.*

Alhoewel het deelplan 1/9 niet voorligt, staat buiten betwisting dat het bedoelde achterste deel ervan het perceel nr.   betreft.

Uit verdere briefwisseling van de gemeente   en van de Vlaamse Minister van Ruimtelijke Ordening die wordt vorgelegd door de   (inzonderheid de brief van de burgemeester d.d. 15 juni 2005) blijkt dat indien de   het perceel of een gedeelte van het perceel onder kadaster nr.   aankoopt "het probleem" zou kunnen worden opgelost en dit perceel ook in het sectorale B.P.A. zou opgenomen worden.

Of hierin inmiddels enige evolutie is gekomen wordt door de partijen niet verduidelijkt.

3. De zaak werd voor de eerste rechter gebracht door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur bij dagvaarding d.d. 18 april 2002 (overgeschreven in het hypotheekkantoor te   op 23 april 2002).

De vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur (zoals geformuleerd in deze dagvaarding en aangepast in conclusies voor de eerste rechter) strekte o.g.v. artikel 151 juncto 149 § 1 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening (hierna genoemd D.R.O.) tot:

- de veroordeling van de   om de bedoelde eigendom (de percelen nrs.   ) gelegen te   te herstellen

in de oorspronkelijke staat, en meer bepaald:

- het uitbreken van de bestaande verharding zoals in het groen aangeduid op het bijgevoegd (sic) plan;
- het beplanten van deze strook van 5m breedte tijdens het eerstvolgend plantseizoen met een streekeigen hoog-en laagstammlig groenscherm;

- de veroordeling van de . . . . . tot betaling van een meerwaardesom van 35.723,44 euro binnen een termijn van 2 maanden te rekenen vanaf de betekening van de tussen te komen beschikking (sic), zulks onder verbeurte van een dwangsom van 49,85 euro per dag vertraging;
  - het bekomen van een machtiging om overeenkomstig artikel 153 D.R.O. ambtshalve over te gaan tot herstel in de oorspronkelijke toestand, zo de . . . . . in gebreke blijft, waarbij het herstel impliceert:
    - aanpassingswerken die bestaan in het uitbreken van de bestaande verharding zoals in groen aangeduid op bijgevoegd (sic) plan en beplanting van deze strook van 5m breedte tijdens het eerstvolgend plantseizoen met een streekeigen hoog- en laagstammig groenscherm;
    - het vorderen van een meerwaardesom van 35.723,44 euro voor gele aanduidingen op het bijgevoegd (sic) plan;
- en dit op kosten van de
- het horen zeggen voor recht dat het verbeurd zijn van de dwangsommen zal kunnen worden bewezen door alle middelen van recht en dat het in ieder geval zal blijken uit de vaststellingen van de eerst daartoe aangezochte gerechtsdeurwaarder;
  - de veroordeling van de . . . . . tot de kosten van het geding, zoals nader gegroot aan zijn zijde;
  - het uitvoerbaar bij voorraad horen verklaren van het tussen te komen vonnis.

Bij niet-bestreden tussenvonnis van de eerste rechter d.d. 22 maart 2005 werd beslist tot ambtshalve heropening van de debatten teneinde aan de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur toe te laten een eensluidend afschrift neer te leggen van de overschrijving van de herstellvordering, zoals vereist krachtens artikel 160, eerste lid D.R.O..

Vervolgens werden bij niet-bestreden tussenvonnis van de eerste rechter d.d. 18 oktober 2005 opnieuw ambtshalve de debatten heropend, ditmaal teneinde partijen toe te laten hun standpunt te ontwikkelen nopens het door de rechtbank ambtshalve opgeworpen middel, gesteund op de miskenning van artikel 149§4 D.R.O..

Middels het bestreden vonnis werd de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige Inspecteur ongegrond verklaard gezien de wettelijke verplichting van voormeld artikel 149§4 D.R.O. niet werd in acht genomen.

De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur werd veroordeeld tot de kosten van het geding, nader begroot aan de zijde van de

4. Met het hoger beroep beoogt de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur dat zijn voor de eerste rechter gebrachte vordering voortsnog wordt toegekend, met de verwijzing van de In de gedingkosten van beide instanties.

De concludeert tot de ongegrondheid van het hoger beroep, met de verwijzing van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in de gedingkosten van beide instanties.

5. Het hoger beroep werd tijdig en in regelmatige vorm ingesteld.

Bij gebrek aan tegenspraak en ambtshalve op te werpen exceptie is dit hoger beroep derhalve ontvankelijk te verklaren.

6. Het hof treedt de eerste rechter niet bij in zijn beoordeling dat de vordering als ongegrond dient te worden afgewezen om reden dat de gemachtigde ambtenaar in strijd met artikel 149§4 D.R.O. geen recent uittreksel uit het plannenregister (zijnde het gegevensbestand bedoeld in artikel 92 D.R.O.) bij zijn vordering heeft gevoegd.

Artikel 149§2 D.R.O. bepaalt dat de herstellvordering van de bevoegde overheid wordt ingeleid bij het parket "*bij gewone brief, in naam van het Vlaamse Gewest of van het college van burgemeester en schepenen*", terwijl overeenkomstig artikel 151 D.R.O. de herstellvordering op verzoek van de gemachtigde ambtenaar of van het college van burgemeester en schepenen ook kan worden ingeleid voor de rechtbank van eerste aanleg, zetelend in burgerlijke aangelegenheden, waarbij alsdan de bepalingen van artikel 149§1, 2^e lid, §§ 3, 4 en 5 D.R.O. en artikel 150 D.R.O. eveneens van toepassing zijn.

Artikel 149§4 D.R.O. stelt een aantal inhoudelijke vereisten aan de herstellvordering: de vordering moet minstens de geldende voorschriften en een omschrijving van de toestand voorafgaand aan het misdrijf vermelden. Bovendien moet een recent uittreksel uit het plannenregister worden bijgevoegd.

Beide regels zijn evenwel niet van toepassing op de

Folio nr. .

herstelvorderingen ingeleid voor 1 mei 2000, datum van inwerkingtreding van deze bepaling.

Waar de herstellvordering, voorwerp van onderhavig geding, werd ingeleid op 18 april 2002 diende in principe een recent uittreksel uit het plannenregister te worden bijgevoegd, hetgeen uiteraard slechts mogelijk is voor zover dit beschikbaar is.

Evenwel blijkt de gemeente nog niet over een plannenregister te beschikken.

Daarenboven dient gesteld dat voor het kenbaar maken van de herstellvordering geen substantiële pleegvorm is opgelegd en dat deze vordering kan worden toegekend mits het bestuur duidelijk zijn wil en de redenen ervan heeft te kennen gegeven en de betrokkene daarover tegenspraak heeft kunnen doen (Cass. 7 oktober 2003, www.cass.be, rolnr.).

Van zodra voldaan is aan de (materiële) vereiste dat de duidelijke wil van de bevoegde overheid om het herstel te vorderen blijkt uit de stukken van de rechtspleging die aan de rechter zijn voorgelegd, kan het vermeend verzuim of de vermeende onregelmatigheid met betrekking tot de brief bedoeld in artikel 149§2 D.R.O. of de dagvaarding bedoeld in artikel 151 D.R.O. niet met goed gevolg worden ingeroepen.

De miskennis van artikel 149 § 4 D.R.O. kan dus niet nuttig worden ingeroepen, wanneer de te vermelden of bij te voegen gegevens ook blijken uit andere stukken van het dossier, zodat de stedenbouwkundige situatie van het betrokken perceel duidelijk is voor de partijen en de rechtbank en deze laatste met kennis van zaken kan oordelen.

De overgelegde stukken geven in onderhavig geval duidelijk de stedenbouwkundige situatie van de eigendom van de weer en evenzeer de inbreuken hierop.

Overigens blijkt uit de boven reeds aangehaalde verklaring van de gedelegeerd bestuurder dat de ten volle met kennis van zaken heeft gehandeld. Zij wist goed dat zowel het toebouwen van het volume tussen de werkplaats en de loods als het aanleggen van een verharding wederrechtelijk gebeurde zonder de noodzakelijke stedenbouwkundige vergunning (toen bouwvergunning) alsook dat niet was voldaan aan de voorwaarde van de bouwvergunning d.d. 6 april 1987 van het aanleggen van

een groenscherm.

Aldus kan, spljts de afwezigheid van een bijgevoegd uittreksel uit het plannenregister, de niet ernstig voorhouden niet te weten waarover de herstellvordering ging.

Er is dus geen reden om op grond van de afwezigheid van een uittreksel uit het plannenregister de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur ongegrond te verklaren.

7. Het hof stelt vast dat de in deze instantie "onder heremning van de integrale inhoud van de vonnissen d.d. 18 oktober 2005 en 2 mei 2006" behoudens het middel gestoeld op de afwezigheid van een uittreksel uit het plannenregister, geen verweermiddelen aanbrengt (behoudens kort nopens de gevraagde meerwaardesommen).

Volledigheidshalve, in antwoord op hetgeen door de werd aangebracht in eerste aanleg, wenst het hof nog kort het volgende te stellen.

Het feit dat (hangende de procedure voor de eerste rechter) een sectoraal B.P.A. werd opgesteld impliceert geenszins dat hierdoor de herstellvordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur zou zijn achterhaald.

Vooreerst valt het perceel nr. zijnde het perceel waarop wederrechtelijk de verharding werd aangebracht) niet binnen dit B.P.A..

Vervolgens is er op heden geen regularisatievergunning voor de stedenbouwkundige inbreuken voorhanden en evenmin werd er melding gemaakt van een herstel in oorspronkelijke toestand.

De goedkeuring van een B.P.A. impliceert niet dat hierdoor de niet-vergunde werken hun wederrechtelijk karakter verliezen.

8. De door de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur in zijn herstellvordering weerhouden inbreuken staan vast en blijven op heden nog steeds hun wederrechtelijk karakter behouden.

De gevorderde herstelmaatregelen hebben betrekking op inbreuken die dateren van vóór 1 mei 2000 en worden uitdrukkelijk gemotiveerd vanuit het oogpunt van de ruimtelijke ordening, de verenigbaarheid met de onmiddellijke omgeving en

de ernst van de overtreding, in de zin van art. 149§3 D.R.O..

Alvorens dienaangaande nader te oordelen komt het aan het hof noodzakelijk voor het advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid in de zin van art. 198*bis*, 2de lid D.R.O. in te winnen, zoals hierna nader bepaald.

De Vlaamse Regering heeft overeenkomstig art. 9*bis* § 8 van het decreet van 18 mei 1999 D.R.O. de nadere regels vastgesteld met betrekking tot de werking en de organisatie van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid (*Besluit van de Vlaamse Regering van 23 april 2004, B.S. 24 mei 2004*)

Op 22 juli 2005 werden de voorzitter, de leden en de vaste secretaris van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid benoemd (*Besluit van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005, B.S. 12 augustus 2005*).

Zoals voorzien door de art. 198*bis*, 1ste lid en 9*bis* § 5 D.R.O. werd door de Hoge Raad voor het Herstelbeleid het huishoudelijk reglement opgesteld en goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 december 2005 (B.S. 13 januari 2006, p. 2414-2418).

De bepalingen met betrekking tot het in de art. 149 §1 en 153 D.R.O. bedoeld advies van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid zijn aldus in werking getreden.

**OM DEZE REDENEN,
HET HOF,**

recht doende op tegenspraak.

In acht genomen artikel 24 van de wet van 15 juni 1935.

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en thans reeds ten dele gegrond.

Doet het bestreden vonnis teniet, behoudens waar het (minstens impliciet) de vordering van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur ontvankelijk verklaarde.

Alvorens nader te oordelen:

Beslist dat de ingediende vordering, zoals voormeld, wordt voorgelegd aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, voor het advies zoals bedoeld in art. 198*b/s*, 2de lid D.R.O..

Beveelt dat daartoe, zoals voorzien in de art. 28 en 29 § 1 van het huishoudelijk reglement van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 16 december 2005, de vereiste stukken en gegevens aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid door middel van aangetekend schrijven zullen worden overgemaakt, zijnde minstens:

- (1) een eensluidend verklaard afschrift van het onderhavige arrest waarbij met toepassing van art. 198*b/s*, 2de lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening de Hoge Raad voor het Herstelbeleid wordt geadieerd;
- (2) een eensluidend verklaarde kopie van de dagvaarding d.d. 18 april 2002 houdende de herstellvordering waarover het advies wordt gevraagd.

Verstaat dat deze adviesaanvraag zal worden overgemaakt aan de Hoge Raad voor het Herstelbeleid op het volgende adres:

*Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap
Hoge Raad voor het Herstelbeleid
Phoenixgebouw
Koning Albert II-laan 19 bus 14
1210 Brussel*

Verstaat dat de griffier daartoe het nodige zal doen op verzoek van de meest gerede partij.

Verwijst de zaak naar de bijzondere rol van deze kamer.

Houdt de beslissing over de kosten aan.

Aldus gewezen door de **negende kamer** van het Hof van beroep te Gent, recht doende in burgerlijke zaken, samengesteld uit:

De heer

Raadsheer, wn. voorzitter,

Folio nr.

Mevrouw
De heer
en uitgesproken door de raadsheer wn. voorzitter van de kamer in
openbare terechtzitting op negentien september tweeduizend
en acht,
bijgestaan door
Mevrouw

Raadsheer,
Raadsheer,

Griffier.